

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om oprettelse af et pædagogisk institut.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 42) findes i tidenden sp. 5090).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 118 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om teatre.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 7) findes i tidenden sp. 457, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 707).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Else Gregersen:*

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 4 i udvalgets betænkning.

I den foreslåede affattelse af § 28, stk. 1, sidste punktum, udgår „samt visse grupper af personel inden for forsvaret og civilforsvaret“, og i stedet indsættes: „samt menige og daglønnede befalingsmænd og frivilligt personel i uddannelsesstiden inden for forsvaret og civilforsvaret“.

Bemærkninger til underændringsforslaget.

Da det helt klart bør fremgå af loven, hvilke grupper af personel inden for forsvaret og civilforsvaret de i bestemmelsen omhandlede billetkøbsordninger kan omfatte, foreslås en formulering, der giver oplysning herom.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i biografteaterloven. (Filmfondens).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 8) findes i tidenden sp. 457, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 707).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Niels Matthiasen: „Årsagerne til de fleste teatres slette tilstand er følgende: 1) at teaterentreprisen tilhører en privat person, 2) den uhyre mængde såkaldte skuespillere, 3) mangel på gode skuespillere og skuespildigtere, 4) mangel på grundig undervisning for begyndende skuespillere, 5) mangel på indsigt og delikatesse hos de fleste direktioner ved valget af deres skuespil, 6) mangel på virkelige kendere af skuespil.“

Så er vi vist nogenlunde dækket ind. Nu skal man imidlertid ikke tro, at denne bedømmelse er resultatet af de drøftelser, der er ført i teaterlovsudvalget. Denne bedømmelse findes i Michael Rosings dagbog fra den store teaterrejse i 1788, hvor han havde den fra den tyske skuespiller Johan Chr. Brandes. Men den understreger ganske godt, at den diskussion, der i udvalget førtes omkring teatrets forhold, ikke er af ny dato. Det nye i situationen er, at vi i folketingsudvalget er nået frem til enighed om at skabe sådanne rammer for teatret, at diskussionen måske kan få et rigere og mere positivt indhold.

Fra udvalgets side møder vi ikke op med store ændringsforslag, og dette må vel først og fremmest siges at være en kompliment til ministeriet for kulturelle anliggender for et veltilrettelagt lovforslag. Der er dog enkelte punkter, hvor vi mener at forbedringer kan finde sted.

Under vort besøg på de tre landsdels-scener blev vi klar over, at som lovforslagets tekst var affattet, ville den turnerende virksomhed i landsdelen tynde budgettet urime-